

pour railler) : τινός, de qq̄n; τι, traiter qq̄e ch. légèrement et en se moquant.
κατεκάνη, *ao. 2 pass. de κατακάνω.*
κατέκανον, *v. κατακάνω.*
κατεκέατο, 3 *pl. impf. ion. de κατακείμαι.*
κατέκταθεν (3 *pl. épq. ao. pass.*), **κατέκταν** (*ao. 2 act. poét.*) *de κατακτείνω.*
κατελάμφθη, *ao. pass. ion. de καταλαμβάνω.*
κατ-ελαύνω, se précipiter sur, *acc.*
κατ-ελεέω-ᾶ, avoir pitié de, *acc.*
κατέλεκτο, *v. καταλέγω 2.*
κατελεύσομαι, *v. κατέρομαι.*
κάτελεύτητος, *crase poét. p. καὶ ἀτελεύτητος.*
κατ-ελλίσσω, *ion. c. καθελίσσω.*
κάτελη, *crase poét. p. καὶ ἀτελή.*
κατ-ελλίζω, espérer fortement.
κατ-εμέω-ᾶ, vomir sur, *gén.*
κατ-εναίρω (*f. -αρώ, ao. 1 κατένηρα, ao. 2 κατήναρον*) tuer, *acc.* || *Moy. (ao. 1 κατενηράμην) m. sign.*
κατ-εναντίον, *adv. en face de, dat. ou gén. [x. ἐναντίον].*
κατ-εναρίζω (*f. -ίω; ao. pass. κατηναρίσθη, pf. pass. κατηναρίσμι*) tuer.
κατένασσα, **κατενασσάμην**, *v. καταναίω.*
κατένηρα, **κατενηράμην**, *v. καταναίρω.*
κατ-ενιαύσιος, **ου** (ὁ) *propr. l'annuel, n. d'un magistrat de Gêla, en Sicile [x. ἐνιαυτός].*
κατ-ενταίνομαι, faire tous ses efforts.
κατεξαναστατικός, **ἡ**, **όν**, porté à la révolte, rebelle contre, *gén. [v. le suiv.].*
κατ-εξανίσταμαι (*f. -αναστήσομαι, ao. 2 -ανέστην*) 1 se soulever, se cabrer contre, *gén.* || 2 *fig.* se tenir en garde contre (un danger, une guerre, etc.), *gén.*
κατ-επαγγέλλομαι (*f. -γελούμαι, pf. κατεπήγγελλμι*) 1 promettre expressément || 2 consacrer, dévouer : τῇ φιλίᾳ τὴν πολιτείαν, *PLUT.* sa vie politique à l'amitié.
κατ-επάγω, amener ou porter sur : *fig.* τιμωρίαν τινί, *PLUT.* infliger un châtement à qq̄n.
κατεπάλμενος, **κατέπαλτο**, *v. κατεπάλλομαι.*
κατ-επιέγω (*impf. κατέπειγον, f. κατεπιέγω, ao. κατέπειξα*) 1 *tr.* presser, pousser vivement : τινὰ ποιεῖν τι, *HBT.* presser qq̄n de faire qq̄e ch.; τὸ κατεπιέγον, *XÉN.* τὰ κατεπιέγοντα, *ISOCR.* nécessité urgente || 2 *intr.* se hâter, se presser.
κατ-επερωτάω-ᾶ, interroger.
κατέπηκτο, 3 *sg. pl. q. pf. poét. de καταπήγνυμι.*
κατ-επιδείκνυμαι, faire montre de, *avec ὅτι.*
κατ-επιωρκέω-ᾶ, prendre à témoin par un parjure, *gén.*
κατηπλάγη (*ion. 3 sg. κατεπλήγη*) *ao. 2 pass. de καταπλήσσω.*
κατέπτην, *v. καταπέτομαι.*
κατ-εργάζομαι : **A moy.** (*f. -εργάσομαι, ao. -εργασάμην, pf. -είργασμαι*) 1 exécuter. *d'ou :* 1 effectuer, accomplir, achever, *acc. :* τὰ δυνατά, *THC.* faire le possible; μόρον, *SOPH.* donner la mort; *abs.* exécuter || 2 se procurer, obtenir : τὴν ἡγεμονίην, *HBT.* la prépondérance; νῆσον, *HBT.* soumettre une île; τινὰ, venir à bout de qq̄n par la force ou par la persuasion; *abs.* parvenir à son but, réussir; *au pass.* : ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη (*ion.*) *HBT.* vertu à laquelle on

parvient au prix de la sagesse || 3 *en mauw. part.* achever, *c. à d. tuer, acc. ; p. suite,* détruire (une ville), raser (le sol) || **II** élaborer, travailler : τὴν ὕλην, *PLUT.* la matière (pierre, cuivre, etc.) || **B pass.** (*ao. κατεργάσθη, pf. κατείργασμαι*) 1 être achevé, accompli, effectué || 2 être travaillé || 3 être vaincu, *d'ou* être soumis par, *dat.*
κατ-ερέκω (*f. -είξω; pf. pass. κατέριγμα*). *au moy.* déchirer (ses vêtements en signe de douleur).
κατ-ερέπω (*ao. κατέριψα; pf. pass. κατερήρειμμι*) 1 *tr.* renverser de fond en comble, détruire; *fig.* corrompre || 2 *intr.* (à l'*ao.* 2 κατέριπτον, *et au pf. κατερίριπα*) tomber, s'abattre.
κατέρεξα (*p. κατέρρεξα*) *ao. épq. de καταρρέζω.*
κατ-ερέφω, couvrir d'un toit.
κατερέω, *fut. ion. de κατερέω.*
κατ-ερημόω-ᾶ, dépouiller.
κατερήριπα, *v. κατερέπω.*
κατ-ερητύω, retenir, arrêter.
κατ-ερυκάνω (*seul. prés. et impf.*) *c. le suw.*
κατ-ερύκω, retenir, arrêter; *au pass.* être arrêté : εὐρέϊ πόντῳ, *OD.* par la vaste mer.
κατ-ερύω : 1 tirer en bas : εἰς ἄλα, *OD.* mettre (des vaisseaux) à la mer || 2 amener jusqu'à : ἐς Σαλαμίνα τὰ ναυτήγια, *HBT.* jusqu'à Salamine les épaves du naufrage.
κατ-έρχομαι (*f. κάτειμι, ao. 2 κατέλθον*) 1 descendre; *particul.* 1 dans les enfers : Ἄϊδος εἶσω, *IL. Ἄϊδῶσδε, IL.* chez Hadès || 2 du pays haut à la côte : ἐπὶ νῆα, *OD.* pour s'embarquer || 3 de la campagne à la ville, descendre en ville || 4 *fig. en parl. de choses :* tomber en pente, *en parl. d'un rocher ; en parl. d'un fleuve,* s'écouler, etc. || **II** revenir, *particul.* revenir d'exil; *au sens pass.* être ramené d'exil : ὠπὸ τινός, *par qq̄n* || **III** *c. κατατρέχω*, fondre sur, attaquer.
κατ-ερώ (*fut. d'un prés. inus., pf. κατέιρηκα, fut. antér. κατείρησομαι*) 1 exposer en détail || 2 parler contre : τινός τινι, dénoncer une personne à une autre; τινὰ πρὸς τινὰ, accuser, dénoncer qq̄n auprès de qq̄n.
κατ-εσθίω (*impf. κατέσθιον, f. κατέδομαι, ao. 2 κατέφαγον, pf. κατεδήδοκα ou κατέδηδα*) 1 manger, dévorer : ὦμόν κ. τινὰ, *XÉN.* dévorer qq̄n tout cru || 2 ronger, *en parl. de la moisissure.*
κατέσκληκα, *v. κατασκέλλω.*
κατεσπευσμένως, *adv. en toute hâte [κατασπεύδω].*
κατέσσυτο, 3 *sg. ao. 2 de κατασέομαι.*
κατεστραμμένως, *adv. à la renverse, à rebours [κατεστραμμένος, part. pf. pass. de καταστρέφω].*
κατεστράφατο, 3 *pl. pl. q. pf. pass. ion. de καταστρέφω.*
κατέσχεθον, *ao. poét. de κατέχω.*
κατέσχον, *v. κατέχω.*
κάτευγμα, **αὐτός** (τὸ) 1 vœu, souhait; *en mauw. part.* imprécation || 2 don votif [κατεύχομαι].
κατ-ευημερέω-ᾶ (*f. κατευημέρηκα*) avoir beaucoup de bonheur.
κατ-ευθύνω : 1 *tr.* diriger en droite ligne :